

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I Kž-205/2021-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Turudića, univ.spec.crim., predsjednika vijeća te Sande Janković, dr.sc. Tanje Pavelin, Tomislava Juriše i mr.sc. Marijana Bitange, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ive Kero, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog F. Z., zbog kaznenih djela iz članka 111. točka 4. i drugih Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19. – dalje: KZ/11.) odlučujući o žalbama državnog odvjetnika, oštećenih N. D., J. D., T. D. i I. D. te optuženog F. Z., podnesenim protiv presude Županijskog suda u Splitu, od 23. veljače 2021. broj K-31/2020., u sjednici vijeća održanoj 7. rujna 2022., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optuženog F. Z. i branitelja optuženika, odvjetnika B. Š.,

p r e s u d i o i r i j e š i o j e

I Djelomično se prihvaćaju žalbe državnog odvjetnika i optuženog F. Z., ukida se prvostupanjska presuda u dijelu koji se odnosi na 3 (tri) kaznena djela iz članka 110.KZ/11. te se predmet u tom dijelu upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

II Uslijed odluke pod točkom II preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o kazni na način da se prihvaćaju po prvostupanjskom sudu utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine za kazneno djelo iz članka 215. stavak 1. KZ/11. i u trajanju od 1 (jedne) godine za kazneno djelo iz članka 331. stavak 1. KZ/11. za koja je tom presudom proglašen krivim, pa se optuženi F. Z. na temelju članka 51. KZ/11. osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci u koju je temeljem članka 54. KZ/11. uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 11. siječnja 2020. pa nadalje.

III U ostalom dijelu žalbe državnog odvjetnika i optuženog F. Z. i žalbe oštećenih N. D., J. D., T. D. i I. D. odbijaju se kao neosnovane, te se u ostalom pobijanom, a neukinutom i nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijskog suda u Splitu optuženi F. Z. proglašen je krivim zbog tri kaznena djela protiv života i tijela – ubojstva, iz članka 110. KZ/11., jednog kaznenog djela protiv opće sigurnosti – dovođenjem u opasnost života i imovine opće opasnom radnjom ili sredstvom, označeno u članku 215. stavak 1. i 4. KZ/11. i jednog kaznenog djela protiv javnog reda – nedozvoljeno posjedovanje, izrada i nabavljanje oružja i eksplozivnih tvari, iz članka 331. stavak 1. KZ/11., sve u vezi sa člankom 51. KZ/11., činjenično i pravno opisanih u izreci presude. Nakon što mu je za svako od kaznenih djela ubojstva iz članka 110. KZ/11., počinjenih na štetu J. T., M. B. i M. O. P. utvrđena kazna zatvora u trajanju od po 15 (petnaest) godina, za kazneno djelo dovođenja u opasnost života i imovine opće opasnom radnjom ili sredstvom iz članka 215. stavak 1. KZ/11. kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, a za kazneno djelo iz članka 331. stavak 1. KZ/11. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, optuženik je uz primjenu članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11. osuđen na jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 40 (četrdeset) godina, u koju kaznu mu se na temelju članka 54. KZ/11. uračunava vrijeme uhićenja i istražnog zatvora od 11. siječnja 2020. pa nadalje.

2. Na temelju članka 158. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.) oštećenici-žrtve N. D., J. D., I. D. i T. D. su sa postavljenim imovinskoopravnim zahtjevom upućeni u parnicu.

3. Temeljem članka 148. stavka 6. ZKP/08. optuženi F. Z. je u cijelosti oslobođen dužnosti naknade troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 6. ZKP/08. te je određeno da isti padaju na teret proračunskih sredstava suda.

4. Protiv te presude žalbe su podnijeli državni odvjetnik, oštećenici N. D., J. D., I. D. i T. D. te optuženi F. Z. osobno i po branitelju B. Š., odvjetniku u Z.

4.1. Državni odvjetnik žali se zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 467. stavak 1. točka 3. u vezi sa člankom 470. stavak 1. i 2. ZKP/08.) i zbog odluke o kazni (članak 467. stavak 1. točka 4. u vezi sa člankom 471. stavak 1. ZKP/08.) s prijedlogom da se uvaži žalba, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno raspravljanje, podredno, da se presuda preinači u pravnoj oznaci djela te u odluci o kazni na način da se optuženiku izrekne kazna zatvora u duljem trajanju.

4.2. Oštećenici N., J., T. i I. D., u žalbi podnesenoj po punomoćniku B. B., odvjetniku u S., žale se u odnosu na dio odluke prvostupanjskog suda kojom su s imovinskoopravnim zahtjevom upućeni u parnicu, navodeći da presudu pobijaju zbog povrede kaznenog zakona, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način

da se predloženi imovinskopravni zahtjev usvoji u cijelosti, podredno da se u tom dijelu presuda ukine i vrati na ponovni postupak prvostupanjskom sudu.

4.3. Optuženi F. Z. žali se osobno bez posebnog navođenja žalbenih osnova, a iz sadržaja njegove žalbe proizlazi da se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. i 3. ZKP/08. i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da se pobijana presuda preinači "...odnosno u potpunosti ukine...".

4.4. Branitelj optuženika B. Š. žali se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni sa prijedlogom pod točkom I/ "...da se ukine presuda suda prvog stupnja i predmet uputi na ponovno suđenje u kojem će se otkloniti bitne povrede odredaba kaznenog postupka..", pod točkom II/ "...da se preinači prvostupanjska presuda primijenivši odredbu članka 26. KZ/11."

5. Odgovor na žalbu podnio je državni odvjetnik s prijedlogom da se osobna žalba optuženog F. Z. podnesena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja uvaži kao osnovana.

6. Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP/08., spis je prije dostave sucu izvjestitelju bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

7. O sjednici drugostupanjskog vijeća, na njihovo traženje, obaviješteni su optuženik i njegov branitelj, odvjetnik B. Š. te državni odvjetnik. Prisutnost optuženog F. Z. na sjednici vijeća osigurana je u smislu članka 475. stavak 8. ZKP/08. uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj), dok je branitelj optuženika, odvjetnik B. Š. osobno prisustvovao sjednici. Državni odvjetnik, iako uredno pozvan, nije pristupio na sjednicu vijeća, pa je ista održana u njegovoj odsutnosti na temelju članka 474. stavak 4. ZKP/08. Na sjednici drugostupanjskog vijeća optuženik i njegov branitelj, odvjetnik B. Š. izjavili su da ostaju kod podnesenih žalbi te ukratko iznijeli njihov sadržaj, ostajući kod svog prijedloga iz žalbe.

8. Žalbe državnog odvjetnika i optuženika su djelomično osnovane a žalba oštećenika je neosnovana.

9. Branitelj optuženika u žalbi ističe žalbenu osnovu bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. tvrdnjom da u obrazloženju pobijane presude nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama odnosno "...o namjeri optuženika, svijesti svih činjenica konkretnog događaja i volje da ostvari biće kaznenog djela...". Nadalje, navodi da je u činjeničnom opisu pobijane presude "...opravdano sud prvog stupnja izostavio motiv postupanja okrivljenog..." (stranica 27, sedmi i osmi odlomak, stranica 28, prvi i treći odlomak). Nakon toga u obrazloženju presude (stranica 37, treći, četvrti i peti odlomak) prvostupanjski sud navodi da je pitanje motiva, odnosno stvarnih razloga za postupanje ostalo nerazjašnjeno, iako je optuženik u konačnici osuđen za tri kaznena djela ubojstva iz članka 110. KZ/11. Žalitelj dalje navodi da navedeno obrazloženje prvostupanjskog suda nije u skladu sa odredbom članka 23. KZ/11. kojim su definirani sastojci krivnje kao subjektivnog obilježja djela, pa da obrazloženje pobijane presude nema uopće razloga o toj odlučnoj činjenici, odnosno o svijesti

optuženika o svim okolnostima konkretnog događaja te volji da ostvari biće kaznenog djela iz članka 110. KZ/11. Nadalje, u odnosu na dio obrazloženja o razlozima zbog kojih je odbijen dokazni prijedlog obrane za dopunom sudsko-psihijatrijskog vještačenja (stranica 43 presude, šesti odlomak) smatra da su razlozi navedeni u presudi nejasni i u znatnoj mjeri proturječni.

9.1. Suprotno tvrdnjama žalitelja, pobijana presuda sadrži jasne i dostatne razloge o svim odlučnim činjenicama, također nema govora da je obrazloženje pobijane presude nejasno i proturječno, jer je prvostupanjski sud jasno i razumljivo iznio razloge o svim odlučnim činjenicama, pa i o namjeri optuženika kao subjektivnom obilježju kaznenog djela iz članka 110. KZ/11. (stranice 43 sedmi i osmi odlomak i stranica 44, drugi odlomak). Isto tako u obrazloženju su jasno i bez proturječnosti navedeni razlozi zbog kojih je odbijen prijedlog obrane za provođenje novog psihijatrijskog vještačenja po drugim vještacima kao i razlozi zbog kojih je odbijen prijedlog za dopunu psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja. Iznesena žalbena argumentacija žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka suštinski se odnosi na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje što će biti obrazloženo u nastavku obrazloženja.

10. Također, u okviru žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08., optuženik u osobnoj žalbi (stranica 27, list 95 spisa) navodi da se presuda temelji na nezakonitim dokazima koji su prikupljeni tijekom dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta iz članka 261. ZKP/08. (Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta (bez naloga) Policijske uprave Splitsko-dalmatinske, Prve policijske postaje, poslovni broj 511-12-09-23-03-K-6/2020 od 11. siječnja 2020. (list 29 spisa) sastavljen uz POOP broj 00083522 od 11. siječnja 2020. (list 28 spisa), POOP broj 00081212 od 11. siječnja 2020. (list 443 spisa).

10.1. Kako su navedene dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta o kojima su sastavljeni zapisnici o privremenom oduzimanju predmeta, a koje je optuženik, tada osumnjičenik, odbio potpisati, ali bez primjedbi, što proizlazi iz sadržaja tih zapisnika sačinjenih na standardnim obrascima, provedene u skladu s odredbom članka 212. stavak 2. i članka 261. stavak 1. ZKP/08., time su dokazne radnje provedene zakonito pa se u konkretnoj situaciji ne radi o dokazima koji bi bili prikupljeni protivno odredbama članka 10. stavak 2. točka 3. ZKP/08.

10.2. Nadalje, optuženi u osobnoj žalbi tvrdi: "...do dan danas uopće nisam primio pisanu pouku o pravima i papir sa takvim naslovom ja nemam..." što je suprotno stanju spisa. Iz podataka u spisu proizlazi da je državni odvjetnik 13. siječnja 2020. uz rješenje o provođenju istrage broj Kis-DO-20/2020. sačinio i pisanu pouku o pravima (list 68-72) te da su obje ove isprave prema priloženim dostavnicama (list 72), uručene okrivljeniku i njegovoj braniteljici I. Š. Prethodno tome, u izvješću o uhićenju i dovođenju u pritvorsku policijsku jedinicu od 11. siječnja 2020. (list 22-25) konstatirano je da je uhićenik "upoznat sa razlozima uhićenja i pravima uhićenika"...ali da je osumnjičenik navedene isprave odbio potpisati. Jednako tako odbio je potpisati dostavljenu pouku o pravima prije poduzimanja radnje prepoznavanja (list 38-39), a na priloženoj dostavnici konstatirano je također da je "odbio potpisati" te da mu je pouka o pravima uručena u prisutnosti njegove braniteljice po službenoj dužnosti. Nadalje, na pripremnom ročištu (zapisnik od 30. srpnja 2020., list 864-867) i na raspravi (zapisnik od 12. kolovoza 2020., list 872-873)

održanima u prisutnosti optuženika konstatirano je da je optuženik "...primio i razumio pisanu pouku o pravima...". Prema tome, podatak da je optuženik odbio potpisati potvrdu o dostavi pisane pouke o pravima ne podkrijepljuje njegov žalbeni navod da nije primio pisanu pouku o pravima, jer iz svega navedenog nepobitno proizlazi da je optuženik u više navrata poučen o svojim pravima.

10.3. Slijedom navedenog, nisu ostvarene bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08.

11. Nasuprot tome, u pravu su državni odvjetnik i optuženik kada pobijaju ispravnost zaključaka prvostupanjskog suda o nedokazanosti motiva postupanja iz bezobzirne osvete, odnosno kvalifikatornog obilježja iz članka 111. točka 4. KZ/11. koji je prvostupanjski sud zbog toga označio kao kazneno djelo ubojstva iz članka 110. KZ/11. U tom pravcu činjenično stanje se za sad ukazuje pogrešno utvrđeno, jer je prvostupanjski sud izmjenama u činjeničnom opisu ispustio sadržaj o okolnostima koje upravo ukazuju na motiv za počinjenje kaznenog djela teškog ubojstva. Optužnicom od 22. svibnja 2020. broj KO-DO-138/2020. (list 783-812) optuženiku se stavlja na teret da je postupao "...prema prethodno donesenoj odluci i planu, a u cilju bezobzirne osvete prema većem broju osoba iz narkomanskog miljea koji su iznuđivali, prijetili i fizički napadali njegovog brata S. Z. i njega osobno...". Obrazlažući motiv počinjenja tih kaznenih djela prvostupanjski sud zaključuje da "...nije bilo nikakvih čvrstih i pouzdanih dokaza da je optuženik kritične zgode postupao iz osvete, a pogotovo nije bilo dokaza da bi se radilo o takvoj vrsti osvete koja bi prelazila okvire "uobičajene" osvete, koja bi se mogla okarakterizirati kao bezobzirna osveta u smislu članka 111. točka 4. KZ/11. "...Takav zaključak za sada nije prihvatljiv i rezultat je neadekvatne odnosno nekritične i fragmentarne analize iskaza svjedoka D. Š., T. I., M. B., Z. L. i M. A. Državni odvjetnik i optuženik u žalbama, reinterpretirajući dijelove iskaza navedenih svjedoka o motivu postupanja optuženika s uspjehom osporavaju ispravnost zaključaka prvostupanjskog suda o nedokazanosti kvalifikatorne okolnosti iz članka 111. točka 4. KZ/11.

11.1. Tako optuženik u osobnoj žalbi reinterpretirajući iskaz svjedoka D. Š. (list 147-152, 879-880) navodi da je taj svjedok bio osobno prisutan kada su na vrata stana oca optuženika došle dvije osobe koje su mu prijetile i htjele ga na silu izvući iz stana, tražili novac od njega i govorili mu da vrati ono što je sin S. uzeo. Svjedok je detaljno opisao te osobe, navodeći da je jedan bio visoki sa kapom i jedan niži, da su dolazili uvijek iz istog razloga, da je redovito dolazio onaj s kapom kojeg je prepoznao, dok se druga osoba mijenjala. Iz razgovora sa optuženikom zna da su iste osobe dolazile i kod njega i da su optuženiku stavljali nož pod vrat, što optuženik nije prijavio policiji. Svjedok T. I. (list 980) prijatelj optuženika, iskazuje o tome da mu je optuženik rekao da ima problema sa oštećenicima J. T. i M. B., ali nije spominjao M. O. P. Svjedok M. B. (list 254-257 i 978-979 spisa) također iskazuje o tome da mu je optuženik između Božića i Nove godine 2019. govorio da su ga u rujnu neke tri osobe fizičke maltretirale i napale nožem kao i da njegov brat S. ima problema sa nekim ljudima koji ga iznuđuju, da ga je optuženik zvao neposredno prije inkriminiranih mu događaja i rekao mu da neće biti dobro, ali da mu to mora reći uživo, a naknadno je vidio snimku na kojoj je prepoznao optuženika s vatrenim oružjem, jer je bio odjeven u istu odjeću u kojoj je bio kada su se zadnji puta vidjeli samo što je imao kraću kosu. Nadalje prvostupanjski sud je izvršio uvid u snimljene video zapise mobitela optuženika nastale 11. prosinca 2019. između 16:17 i 16:33 sati koji prikazuju

optuženika kako na nepoznatom i nenaseljenom mjestu iz "kalašnjikova" ispaljuje tri puna streljiva u improviziranu metu (metalnu bačvu), a sa njime je M. A. koji zajedno sa optuženikom ispaljuje streljivo, o čemu je iskazivao ispitan kao svjedok (list 979-980 spisa, presuda, stranica 25, drugi odlomak). Kod takvog stanja stvari za sada državni odvjetnik i optuženik ispravno pobijaju ispravnost zaključaka prvostupanjskog suda o ključnim motivima postupanja optuženika u odnosu na inkriminirana mu tri kaznena djela iz članka 111. točka 4. KZ/11.

12. Međutim, istodobno treba reći da za sada nije sporno da je optuženik kritične zgrade postupao s izravnom namjerom da liši života oštećenike J. T., M. B. i M. O. P. Razlažući subjektivno obilježje kaznenih djela iz članka 110. KZ/11. prvostupanjski sud pravilno zaključuje da je optuženik bio svjestan da ispaljivanjem velikog broja hitaca apsolutno pogodnim sredstvom, automatskom puškom, prema vitalnim dijelovima tijela sve trojice oštećenika (glava, trbuh, prsni koš) hoće nastupanje štetne posljedice, što je u konačnici i realizirao.

12.1. Nadalje, iz do sada izvedenih dokaza, sadržaja iskaza svjedoka T. I. i M. A. i ocjene tih dokaza proizlazi da je optuženik posjedovao automatsku pušku i prije inkriminiranog događaja, sredinom prosinca 2019., ispaljivao jedan ili jedan i pol šaržer metaka (30, 40 ili 45 metaka) u improviziranu metu na nepoznatom i nenaseljenom području, a što je zabilježeno na video zapisima pohranjenima u mobitelu optuženika u koje je tijekom postupka izvršen uvid.

12.2. Osim toga, tijekom postupka nije sporno da su sve tri žrtve umrle nasilnom smrću zbog povrede najvitalnijih organa, da su svi bili na prepoznatljivim motociklima, da su svi pogođeni s velikom preciznošću iz automatskog oružja sa više hitaca.

12.3. Za sada nije sporno ni da je optuženik nekoliko mjeseci prije inkriminiranih mu događaja bio u stanju akutne reakcije na stres na što za sada upućuju rezultati provedenih sudsko-psihologijsko-psihijatrijskih ekspertiza i vještačenja, izvedenih po multidisciplinarnom timu Zavoda.

12.4. Naime, tijekom postupka provedeno je opsežno sudsko-psihijatrijsko i psihologijsko vještačenje, kojim je utvrđeno da optuženik u svojoj ličnosti pokazuje elemente antisocijalnog, narcističkog i histrioničkog ponašanja i reagiranja uz podjednaku dominaciju svih navedenih elemenata što upućuje na dijagnozu miješanog poremećaja ličnosti (sklopa B), da je prije djela bio u stanju reakcije na stres, a nakon djela je razvio konverzivni poremećaj. Nadalje, svi rezultati provedenog vještačenja za sada ukazuju da optuženik ne boluje od prave duševne bolesti (psihotičnog poremećaja) i da je tempore criminis bio ubrojiv, pa se zaključci prvostupanjskog suda u tom pravcu iz tih razloga ukazuju prihvatljivima.

13. Slijedom iznesenog, trebalo je u odnosu na tri kaznena djela iz članka 110. KZ/11. djelomično prihvatiti žalbe državnog odvjetnika i optuženika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja kao osnovane i ukinuti pobijanu presudu. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će provesti sve već izvedene dokaze, po potrebi i druge, te će, imajući na umu nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, nakon cjelovite analize izvedenih dokaza, donijeti novu i na zakonu osnovanu presudu, u kojoj će posebnu pažnju posvetiti utvrđivanju postojanja motiva za usmrćenje triju osoba, koje je u pobijanoj presudi označio kao tri kaznena djela iz

članka 110. KZ/11. Tek nakon svestrane kritičke analize svakog izvedenog dokaza i logične ocjene svih dokaza u njihovoj povezanosti donijet će novu presudu u kojoj će izložiti sve konkretne razloge zbog kojih sporne činjenice smatra dokazanima ili nedokazanima.

14. Nasuprot tome, nije u pravu državni odvjetnik kada navodi da prvostupanjski sud nije razložio sve okolnosti vezane za kazneno djelo iz članka 215. stavak 1. KZ/11. Prvostupanjski sud je u obrazloženju presude (stranica 39, prvi do treći odlomak) jasno i argumentirano izložio sve konkretne okolnosti inkriminiranog događaja u R. ulici te da je ispaljivanjem većeg broja hitaca iz automatskog oružja izazvana opasnost za živote oštećenika T. D., J. D. i I. D., koji su se nalazili u osobnom vozilu marke "Hyundai Matrix" registarske oznake ... u vlasništvu N. D., čime su razložene sve okolnosti vezane za kazneno djelo dovođenja u opasnost života i imovine opće opasnom radnjom ili sredstvom. Tijekom postupka nije sporno da su ispaljivanjem hitaca iz automatskog oružja oštećena i dvorišna drvena ulazna vrata kuće u J. ulici na predjelu Š. Međutim, državni odvjetnik nije u pravu kada i u odnosu na ovu činjenicu tvrdi da prvostupanjski sud nije razložio sve okolnosti povezane sa kaznenim djelom iz članka 215. stavak 1. KZ/11. Protivno tome, prvostupanjski sud navodi razloge zbog kojih je u odnosu na taj događaj izmijenjen činjenični opis, a koji se odnosi na optuženikovo postupanje u vezi počinjenja kaznenog djela iz članka 215. stavak 1. KZ/11. To što se državni odvjetnik ne slaže sa zaključcima prvostupanjskog suda u odnosu na događaj na Š. ne ukazuje na izostanak razloga o konkretnim okolnostima vezanim za kazneno djelo dovođenja u opasnost općeopasnom radnjom ili sredstvom.

15. Državni odvjetnik u žalbi ne osporava činjenično stanje u odnosu na kazneno djelo iz članka 331. stavak 1. KZ/11., dok optuženik u žalbi podnesenoj po branitelju navodi da je i dalje upitna njegova ubrojivost, a na što se ovaj drugostupanjski sud već osvrnuo u točki 12.3 i 12.4. ove odluke, a pobijana presuda je u tom pravcu ispitana i po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom članka 476. ZKP/08. te je utvrđeno da u dijelu presude koji se odnosi na kaznena djela iz članka 215. stavak 1. i članka 331. stavak 1. KZ/11. nisu počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti je na štetu optuženika povrijeđen kazneni zakon.

16. Unatoč tome što optuženik u žalbi ne ističe i ne obrazlaže žalbenu osnovu odluke o kazni, s obzirom na to da se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kaznenog zakona, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske je kao drugostupanjski sud, postupajući u skladu sa odredbom članka 478. ZKP/08. ispitao pobijanu presudu u odnosu na odluku o kazni za jedno kazneno djelo iz članka 215. stavak 1. KZ/11. i jedno kazneno djelo iz članka 331. stavak 1. KZ/11. činjenično i pravno opisana u izreci neukinutog dijela presude, te je utvrdio da žalba optuženika zbog odluke o kazni nije osnovana.

16.1. Ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje da je prvostupanjski sud pravilnom ocjenom svih konkretno utvrđenih okolnosti u skladu sa odredbom članka 47. KZ/11., a s obzirom na težinu počinjenih kaznenih djela iz članka 215. stavak 1. i članka 331. stavak 1. KZ/11. optuženiku utvrdio pojedinačne kazne zatvora za svako od kaznenih djela počinjenih u stjecaju. Tako je prvostupanjski sud optuženiku za kazneno djelo dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom iz članka

215. stavak 1. KZ/11. utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, a za kazneno djelo nedozvoljenog posjedovanja, izrade i nabavljanja oružja i eksplozivnih tvari iz članka 331. stavak 1. KZ/11. utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine koje su pojedinačno adekvatne svim konkretno utvrđenim okolnostima počinjenja navedenih kaznenih djela. Stoga je ovaj drugostupanjski sud, a respektirajući da je dio prvostupanjske presude ukinut uzeo kao utvrđene pojedinačne kazne za kazneno djelo iz članka 215. stavak 1. i članka 331. stavak 1. KZ/11. iz pobijane presude, te je optuženog F. Z. primjenom zakonskih odredbi o stjecaju u skladu sa odredbom iz članka 51. KZ/11. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci u koju mu se temeljem članka 54. KZ/11. uračunava vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 11. siječnja 2020. pa nadalje.

16.2. Upravo ta jedinstvena kazna se po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske kao drugostupanjskog suda, ukazuje primjerenom s obzirom na vrstu i težinu tih kaznenih djela te je izrečena kazna pogodna da ostvari i svrhu kažnjavanja iz članka 41. KZ/11. – izraziti društvenu osudu zbog počinjenog kaznenog djela, jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, utjecati na počinitelja i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja te omogućiti počinitelju ponovno uključivanje u društvo.

17. Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog odluke o imovinskopravnom zahtjevu, oštećenici N., J., T. i I. D. neosnovano smatraju da ih prvostupanjski sud nije trebao uputiti u parnicu u odnosu na postavljeni imovinskopravni zahtjev. U konkretnom slučaju, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio da su oštećenici koji su postavili imovinskopravni zahtjev ujedno oštećeni počinjenjem kaznenog djela iz članka 215. stavak 1. KZ/11. činjenično i pravno opisanog u izreci pobijane presude. Iz dostavljene dokumentacije (list 909-928 i 947-964 spisa) proizlazi da oštećeni N. D. po navedenoj osnovi potražuje naknadu materijalne štete u iznosu od 13.797,68 kuna, dok ostali oštećenici potražuju naknadu nematerijalne štete na ime pretrpljenog straha i duševnih bolova uslijed smanjenja životne aktivnosti i to J. D., u iznosu od 55.000,00 kuna, a T. D. i I. D. u iznosu od 40.000,00 kuna, sve sa zakonskom zateznom kamatom koje na navedene iznose teku od 12. siječnja 2020. pa do isplate. Nadalje na vozilu oštećenika N. D., prema dostavljenoj dokumentaciji, nastala je totalna šteta u iznosu od 15.000,00 kuna, kako to proizlazi iz dostavljenog izvida štete i obračuna totalne štete (list 911 spisa). S obzirom na navedeno, pravilno je prvostupanjski sud zaključio, a nakon što su ispitane sve okolnosti koje su važne za utvrđenje postavljenog imovinskopravnog zahtjeva (visina iznosa naknade materijalne i nematerijalne štete zajedno sa zakonskim zateznim kamatom), a vodeći računa i o načelu ekonomičnosti, da dostavljeni podaci ne daju pouzdanu osnovu za presuđenje cjelovitog imovinskopravnog zahtjeva. Stoga je i ocjena ovog suda kao drugostupanjskog suda, da navedeni podaci u ovom konkretnom kaznenom postupku ne daju pouzdanu osnovu za presuđenje, pa je slijedom toga, protivno žalbenim navodima, prvostupanjski sud pravilno oštećenike N. D., J. D., I. D. i T. D. s postavljenim imovinskopravnim zahtjevom uputio u redovni parnični postupak.

18. Iz naprijed iznesenih razloga trebalo je djelomično prihvatiti žalbe državnog odvjetnika i optuženika u dijelu koji se odnosi na 3 (tri) kaznena djela iz članka 110.

KZ/11. i u tom dijelu ukinuti pobijanu presudu i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje kako je to učinjeno pod točkom I ove odluke. Kako žalbe državnog odvjetnika i optuženika u ostalom dijelu i žalba oštećenika u cijelosti nisu osnovane, trebalo ih je odbiti i odlučiti da se u preostalom pobijanom, a neukinutom i nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda, kako je to i učinjeno pod točkom III izreke ove odluke. Nadalje, po službenoj dužnosti, a s obzirom na to da je pobijana presuda potvrđena u odnosu na dva kaznena djela iz članka 215. stavak 1. i članka 331. stavak 1. KZ/11. u stjecaju, pobijana presuda preinačena je u odluci o kazni u skladu sa odredbom članka 51. KZ/11. i odlučeno je kao pod točkom II izreke ove odluke.

19. Iz svih naprijed navedenih razloga, na temelju članka. 483. stavak 1., članka 486. stavak 1. i članka 482. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 7. rujna 2022.

Predsjednik vijeća:
Ivan Turudić, univ.spec.crim., v.r.